

1. Kiki

Tjiep, tjiep, tjiep! Een arm komt uit bed en geeft een tik op de wekker waarop drie schattige kittens staan afgebeeld. Het toestel zwijgt onmiddellijk. Kiki Flores opent moeizaam de ogen. Ietwat verward kijkt ze in het rond. Instinctief voelt ze aan dat er iets niet klopt. Ze fronst. Heeft ze de wekker niet zonet uitgezet? Waarom blijft die dan vogelgeluiden maken? Ze kijkt nogmaals naar het marteltuig: 7u30.

Geschrokken veert ze recht. Ze staat net op het punt om haar voeten in het wollige tapijt te planten wanneer het haar te binnen schiet. Vandaag is de eerste dag van de zomervakantie! Het getsjilp komt niet van haar wekker, maar wel van het vinnige koolmeesje dat voortdurend heen en weer wipt op de vensterbank. Nieuwsgierig kijkt het vogeltje door het raam. Opgelucht laat Kiki zich weer achterover in de kussens vallen. Ze hoeft niet meteen uit bed! Ze heeft een zee van tijd. Genietend rekt ze zich uit, strijkt over haar ravenzwarte haren en nestelt zich vergenoegd in de kussens. Ze kijkt naar het plafond dat behangen is met een poster van een sterrenhemel. Die koos ze zelf uit toen ze vorig jaar haar slaapkamer een facelift gaven. Het was een cadeau voor haar tiende verjaardag. Omdat ze tiener werd. Nu is het dus geen kinderkamer meer, maar een toevluchtsoord voor een echte jongedame.

Trots kijkt het meisje in het rond. Ze laat haar blik dwalen over de lichtblauw geverfde muren en het grote raam. Het raam dat uitkijkt op de prachtig ontworpen tuin met zwembad. In de verte kan je de vuurtoren van Zoutekerke zien. Zelfs van in haar bed kan Kiki de vuurtoren zien staan als een baken, als een rots in de branding. Met z'n 60 meter hoog en rood-witte strepen beantwoordt hij volledig aan het beeld van een vuurtoren zoals je in boeken of films ziet. Wanneer je Zoutekerke nadert, zie je hem al van ver staan. De jarenlange gesel van zout en wind heeft ervoor gezorgd dat de rode strepen wat zijn vervaagd. Toch is de vuurtoren van Zoutekerke nog steeds een schoonheid. De bewoners zijn er maar wat trots op. Voor hen blijft hij het boegbeeld van hun stad.

Ook Kiki is al van kinds af aan gefascineerd door de vuurtoren. Dat zie je ook aan het set van twee houten vuurtorens die als blikvanger op de vensterbank staan. Ze zijn een schitterende replica van de vuurtoren van Zoutekerke. Je vindt ze in de zaak van mevrouw Jespers, de enige souvenirwinkel van Zoutekerke.

Kiki is daar een graag geziene gast. Ze vindt het heerlijk om te snuisteren in het gezellige winkeltje dat volgestouwd zit met vissershengels, lieslaarzen, strandkledij, juwelenkistjes versierd met schelpjes. Je kan het zo gauw niet bedenken of je vindt het bij mevrouw Jespers. Vooral het uitgebreide assortiment snoepjes lokt haar wekelijks naar de winkel. De zuurtjes in de vorm van een vuurtoren zijn een ware lekkernij! De eigenares van de souvenirwinkel is het meest fier op de houten vuurtorens in alle maten die ze beweert allemaal zelf te maken, maar niet iedereen is daarvan overtuigd. Maar dat maakt niet uit. Iedereen is dol op de vuurtorens. Kiki kijkt door het raam en ziet de levensechte vuurtoren naast de twee houten exemplaren op de vensterbank. Zo lijkt het wel een trio van klein naar groot: drie vuurtorens met rood-witte strepen.

Zoutekerke, een kleine parel aan de Noordzeekust is nog maar weinig ontdekt door toeristen. En dat vinden de Zoutekerkenaars stiekem leuk. Het stadje is nog heerlijk rustig. Je vindt er het pittoreske kerkje en een aantal charmante, kleinere winkels: de slager, de bakker en de viswinkel die elke dag trots verse vis kan aanbieden. Je ziet er geen dijk vol wandelaars geflankeerd door luxehotels en restaurants. Je ruikt er geen frietjes met gebakken vis vermengd met de typische geuren van andere fastfoodgerechten. Nee, je kan er vooral de frisse zeelucht opsnuiven. Kiki geeft maar al te graag haar ogen de kost aan het weidse uitzicht op het strand en de rollende golven. Ze houdt ervan om samen met Woefie de duinen te verkennen. Zoutekerke ligt aan een hoge duinenrij met de hoogste duinen van de kust. De vier wandelpaden bezorgen haar uren wandelplezier met geruis van de zee op de achtergrond. De paden lopen door de duinenrij en zijn aangelegd met respect voor de natuur. Kiki lacht mijmerend. Het geruis van de zee maakt haar altijd rustig.

Kiki nestelt zich nog wat dieper in de kussens. De rest van haar slaapkamer is ingericht in het thema van haar andere grote passie: katten. Op haar kaptafel zie je porseleinen en glazen beeldjes van katten.

Ze begon ze te verzamelen toen ze zeven was en intussen is de kleurrijke collectie steeds

verder uitgegroeid. Binnenkort zal ze een andere plaats voor ze moeten vinden. Misschien moet ze zo'n glazen vitrinekast vragen aan mama en papa voor haar elfde verjaardag! Ze zullen het vast goed vinden!

Er is nog plaats aan de enige lege muur van de kamer. Dan kan ze haar verzameling nog meer etaleren én is er ruimte voor nog meer beeldjes. Haar helblauwe ogen schitteren bij het vooruitzicht.

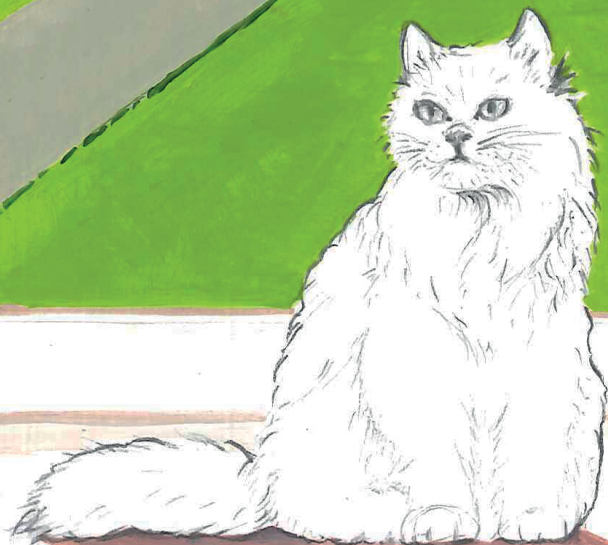
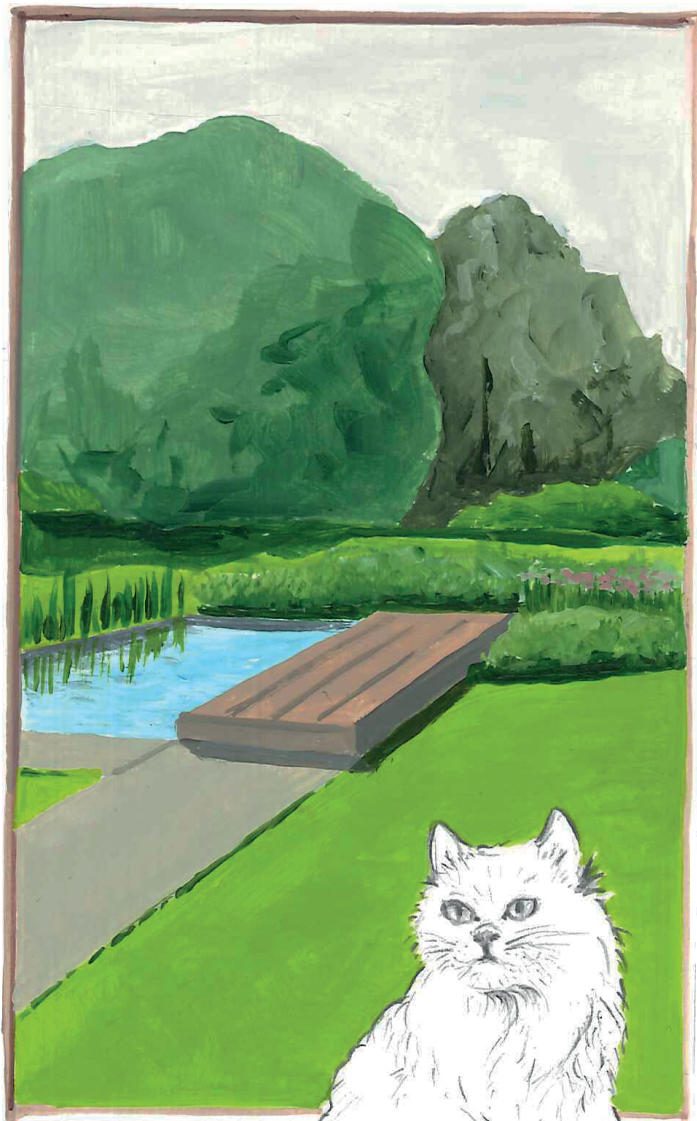
Ze kijkt naar de kanjer van een poezenknuffel die op haar bed voor extra warmte zorgt aan de voeten. Hij past prachtig bij haar favoriete dekbed met het beeld van een slapende poes in een hangmat. Kiki's blik valt op de foto die op haar nachtkastje prijkt. Een breeduit lachende versie van haarzelf met Woefie in de armen ingekaderd in een azuurblauwe lijst. De kater was op het moment van de foto nog maar enkele maanden oud, maar blikte toen al ietwat arrogant in de lens. Naast arrogant is de sneeuwwitte kater met pluizige staart en felgroene ogen ook nog koppig. Maar bovenal is hij lief en een fantastische vriend. De beste vriend die ze zich maar kan wensen. En zo'n vriend heeft Kiki echt nodig.

Inmiddels klaarwakker hoort Kiki vertrouwde geluiden uit de keuken komen. Het gepruttel van het koffiezetapparaat, het bekende zoemgeluid van de fruitpers en het vurige getik van een mes op de snijplank. Elke dag hetzelfde ritueel. Mama die ontbijt maakt en serveert in de eetkamer voor de gasten. Terwijl ze dan af en aan draaft met thee, koffie, versgeperst fruitsap en nog allerlei lekkers eet Kiki meestal alleen in de keuken. Wel, niet helemaal in haar eentje. Woefie zit meestal verwachtingsvol te kijken op een naburige keukenstoel in de hoop dat er een restje te smikkelen valt. Vandaag zal niet anders zijn. Op deze eerste dag van de zomervakantie zit 'Vuurtorenzicht' al helemaal volgeboekt.

B&B 'Vuurtorenzicht' staat aan de rand van Zoutekerke, aan de voet van de duinenrij en met een onbelemmerd zicht op zee.

Op de benedenverdieping vind je vier prachtige kamers, elk ingericht volgens een zee-thema: de schelpenkamer, vuurtorenkamer, duinenkamer en meeuwenkamer.

Alle knusse gastenkamers zijn geriefelijk ingericht met een tweepersoonsbed waar boven het hoofdeinde telkens een prachtig ingelijste foto prijkt. Die foto's zijn echte kunstwerken en zijn van de hand van de eigenares mevrouw Flores.

Kiki's mama studeerde fotografie en vindt het fantastisch om natuurfoto's te maken. Natuurlijk mag een luxebadkamer niet ontbreken om de gasten picobello en piekfijn uitgedost aan het avondmaal te doen verschijnen.

Lucinda Flores doet elke dag haar uiterste best om het iedereen naar de zin te maken. Ze wordt dan ook op handen gedragen. Elke ochtend serveert ze een gevarieerd ontbijt en tweemaal per week, op dinsdag en donderdag kookt ze een diner van culinair niveau. Mama heeft het dan ook razend druk.

'Druk, druk, druk!' zoals ze vaak zelf gejaagd aangeeft met wapperende handen, de nagels uiterst verzorgd en gelakt in felle kleuren. Mama's stralende ogen en glimlach verraden telkens weer dat ze die drukte fantastisch vindt. Kiki zucht eventjes. Ze denkt aan papa. Af en toe ontbijt ook hij mee in de keuken. Als hij thuis is, tenminste. In pak met stropdas fronst hij dan afwezig en bromt af en toe ja of nee helemaal verstopt achter de krant. Hij wil niets missen van het financiële katern, al zeker niet de beursresultaten.

Papa is zelden in het land. Als drukbezette zakenman brengt hij voor zijn zaak in Spaanse wijnen voortdurend bezoeken aan wijnboeren. Hij heeft letterlijk een neus voor wijnen en weet als geen ander welke druiven een bijzonder smakvolle wijn kunnen opleveren. Dat is ook niet verwonderlijk want hij is de enige erfgenaam van het landgoed Flores in het zuiden van Spanje. Nu leidt zijn oudste neef het bedrijf vanuit Spanje terwijl papa ervoor koos een nieuw filiaal te openen in België. België, het land van liefhebbers van wijn en lekker eten. Gastronomie heet dat, weet Kiki.

Javi Flores wilde dus de Belgische markt verkennen en veroveren. Na twee maanden leerde hij op een wijnproeverij aan de kust de elegante en knappe Lucinda Jacobs kennen. Hij viel als een blok voor haar lange, blonde haren en blauwe ogen. Na amper een jaar traden ze in het huwelijksbootje en kochten het huis in Zoutekerke.